

[Einer Jensen.]

Efter lange Forhandlinger, som navnlig drejede sig om Nedsættelse af Tilskuddet til Arbejdsløsheds-kasserne, naaede man til Enighed mellem Rigsdagens fire Partier, og jeg vil hævde, at det var under den Forudsætning, at der saa i en Aarrække skulde være fuldstændig Ro om Arbejdsløshedsloven.

Men allerede i 1927 blev der af den daværende Indenrigsminister, det nuværende ærede Medlem Hr. Krag, stillet Forslag om Ændringer i Arbejdsløshedsloven, Ændringer, som vi maatte modsætte os, fordi de paa mangfoldige Maader forringede Loven, og ikke mindst, fordi man i Loven indførte en Nedsættelse af de bestaaende Tilskud til Arbejdsløsheds-kasserne, og fordi Loven op-hævede den ekstraordinære Hjælp.

Jeg tror, at det Par Aar, der nu er gaaet, har vist os, at den Modstand, vi ydede mod den nuværende Lov, var berettiget; thi derefter begyndte, som vi sagde den Gang, højere Kontingenter til Arbejds-løsheds-kasserne og større Udgifter for Kom-munerne til Hjelpekasserne og Fattigvæ-senet. Den Diskussion, der nys har været, har jo netop vist, at de to sidstnævnte For-hold er et Resultat af Loven.

Det første Afsnit af Lovforslaget om-handler Arbejdsanvisningen. Man vil se, at der gives Adgang til Oprettelse af flere Kontorer, ikke mindst fordi man lægger øget Arbejde paa Arbejdsanvisningen, idet man forbyder de nuværende Arbejdsanvisningskontorer for Funktionærer i Haand-værk, Industri, Transport, Handel og Kon-torvirksomhed, dog saaledes, at Foreninger, og under særlige Forhold private Personer, kan blive autoriserede til Arbejdsanvis-ningsvirksomhed.

Det, man tilstræber ved denne Bestem-melse, er at faa den nuværende private Ar-bejdsanvisning lagt ind under Kontrol, saaledes at arbejdsløse, der tvinges til at søge Arbejdsanvisning, ikke blokkes af en privat Geschäft paa en urimelig Maade.

Det samme gælder den midlertidige Hjælp til Husholdning, et Omraade, der i høj Grad er af Interesse for de Mennesker, der beskæftiger sig med Husgerningsvirk-somhed; dette Arbejde er ringe lønnet, men for Anvisningen maa man her betale en urimelig høj Pris. Dette søger man lagt ind under Arbejdsanvisningen ved at forbyde den private Virksomhed. Det synes mig baade betimeligt og nyttigt, fordi det er en urimelig Udbytning, der finder Sted af dem, der søger disse Kontorers Hjælp.

Endelig foreslaar man, at der ikke

fremtidig skal gives Fæstebevillinger. Naar vi en Gang har oprettet statsanerkendt Ar-bejdsanvisning i Danmark, er det naturligt at søge al Arbejdsanvisning lagt ind under denne Virksomhed.

I Afsnit II om Arbejdsløsheds-kasserne fører man i al Almindelighed Bestemmel-serne tilbage til den Skikkelse, de havde i Loven af 1924. Jeg skal derfor ikke komme ind paa en Gennemgang af de enkelte Ændringer; der er jo udførlige Bemærk-ninger til Lovforslaget, og den højtærede Socialminister har udførligt gjort Rede for disse Ændringer. Jeg vil dog gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger til nogle af Paragrafferne.

Først til § 16, der indeholder Bestem-melse om det Tilskud, som skal ydes Kas-serne. I Loven af 1927 indførtes der en Ændring i den hidtil bestaaende Tilskuds-ordning; Kasserne havde hidtil faaet Til-skud i Forhold til det Kontingent, Med-lemmerne havde indbetalt, medens der nu indførtes en Skala, efter hvilken der ydedes Tilskud paa Grundlag af den i Faget tjente Løn. Vi er i dette Lovforslag gaaet ind paa den Tanke, som den Gang blev ført ud i Praksis.

Det, der sker ved den nu foreslaede Ændring, er, at man for det første samler Statstilskuddet og Kommunaltilskuddet i eet Statstilskud, dog saaledes, at Kommu-nerne refunderer Staten $\frac{1}{3}$ af det. Tillige foreslaas en Forhøjelse af Tilskuddet; saa-ledes ændres Skalaen med Hensyn til det Tilskud, der ydes i Forhold til de laveste Lønninger. Man vil af Bemærkningerne til Lovforslaget se, at Lønninger paa indtil 1 500 Kr. om Aaret nu faar i Stats- og Kom-munetilskud 70 pCt., hvilket Lovforslaget foreslaar forhøjet til 100 pCt., medens man for højere Lønningers Vedkommende gaar helt ned til 40 pCt.

Det er altsaa for de laveste Lønning-ers Vedkommende en betydelig Stigning. Men jeg maa minde om, at Arbejdsløsheds-kasserne, da man i sin Tid startede dem, fik et Tilskud paa 100 pCt.; de fik for hver Krone, Medlemmerne betalte i Kontingent, 1 Kr. Der er her gennem Aarene stadig sket Forringelse af det Tilskud, der ydes Arbejdsløsheds-kasserne. Ved Lovene af 1914 og 1921 naaede man ned til 83 pCt. og ved Loven af 1924 ned paa et Tilskud af 65 pCt.

Naar Arbejdsløsheds-kasserne og naar Rigsdagen, med Tilslutning ogsaa af Social-demokratiet, i 1924 gik med til en Ned-sættelse til 65 pCt., var det for at skabe Ro om Arbejdsløsheds-spørgsmaalet. Alle